ISSN 1995-6134

УДК 341.233.11
С.А. БУТКЕВИЧ, канд. юрид. наук, Кримський юридичний інститут Одеського державного університету внутрішніх справ

ДОСВІД РЕСПУБЛІКИ УЗБЕКИСТАН ПО ПРОТИДІЇ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ВІД ЗЛОЧИННОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, ТА ФІНАНСУВАННЮ ТЕРОРИЗМУ

Ключові слова: *контроль, легалізація доходів, одержаних від злочинної діяльності, протидія, фінансування тероризму*

Передумови для поширення тінізації економічних відносин у країнах пострадянського простору виникли ще за часів Союзу Радянських Соціалістичних Республік. Особливо стрімким було нагромадження тіньових капіталів за роки так званої перебудови у 1985–1991 рр. У результаті зі здобуттям незалежності колишні республіки СРСР отримали у спадок уже сформований тіньовий сектор, який містив досить вагоме кримінальне ядро. Додаткові умови для розвитку тіньової кримінальної діяльності створювали спотворена галузева та регіональна структура економіки та її надмірна монополізація.

Окремі питання запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму розглядались М.В. Бондаревою, А.Ф. Волобуєвим, В.П. Головіною, С.Г. Гуржієм, В.П. Ємельяновим, О.В. Київець, А.О. Клименком, М.В. Корнієнком, І.Є. Мезенцевою, Г.О. Пономаренко, С.О. Синянським, С.В. Цебренком, О.О. Чаричанським тощо. Втім, незважаючи на значний науковий доробок та інтерес до цієї проблематики, досвід Республіки Узбекистан (далі – РУ) у зазначеній сфері досліджувався фрагментарно або в рамках ширшої проблематики, без комплексного підходу, що і є метою цієї роботи. Новизна статті полягає в комплексному аналізі нормативно-правових актів РУ, що регламентують організаційно-правові засади протидії відмиванню злочинних доходів і фінансуванню тероризму.

Відповідно до Закону РУ «Про протидію легалізації доходів, одержаних від злочинної діяльності, та фінансуванню тероризму» [1], легалізація доходів, одержаних від злочинної діяльності, – кримінально карана суспільно небезпечна дія, що являє собою надання правомірного вигляду походженню власності (грошових коштів та іншого майна) шляхом її переведення, перетворення чи обміну, укриття або утаювання справжнього характеру, джерела, місцезнаходження, способу розпорядження, переміщення, справжніх прав стосовно грошових коштів чи іншого майна або його належності, якщо грошові кошти чи інше майно одержані в результаті злочинної діяльності.

Наріжним каменем для законодавства України є визначення поняття «фінансування тероризму», встановлення кримінальної відповідальності за цей злочин, а також системи правоохоронних та інших державних органів, уповноважених протидіяти цьому злочинному явищу [2]. В законодавстві РУ фінансування тероризму визначається як кримінально карана суспільно небезпечна дія, що направлена на забезпечення існування й функціонування терористичної організації, підготовку та скоєння терористичних актів, пряме чи непряме надання або збір будь-яких коштів, ресурсів, інших послуг терористичним організаціям або особам, які сприяють чи беруть участь у терористичній діяльності.

На відміну від вітчизняних первинного й державного, обов'язкового та внутрішнього фінансового моніторингу [3], законодавець РУ передбачив такі заходи, направлені на протидії легалізації доходів, одержаних від злочинної діяльності, та фінансуванню тероризму:

1) контроль, що здійснюється спеціально уповноваженим державним органом, тобто сукупність заходів, що вживаються зазначеним органом з метою перевірки інформації, що надається організаціями, які здійснюють

ISSN 1995-6134

операції з грошовими коштами або іншим майном, і здійснення інших повноважень;

2) внутрішній контроль – діяльність організацій, які здійснюють операції з грошовими коштами або іншим майном, з виявлення операцій, що підлягають повідомленню до спеціально уповноваженого державного органу.

При проведенні внутрішнього контролю визначається порядок оформлення необхідної інформації, забезпечення її конфіденційності, кваліфікаційні вимоги до підготовки та навчання кадрів, а також критерії виявлення та ознаки операцій з грошовими коштами або іншим майном, що підлягають повідомленню до спеціально уповноваженого державного органу. Отже, правила внутрішнього контролю для організацій, які здійснюють операції з грошовими коштами або іншим майном, розробляються та затверджуються відповідними органами, що контролюють, ліцензують і реєструють, спільно зі спеціально уповноваженим державним органом;

3) заходи з належної перевірки клієнтів. Організації, які здійснюють операції з грошовими коштами або іншим майном, зобов'язані самостійно вживати заходів з належної перевірки клієнтів при: встановленні господарчих, цивільно-правових відносин у випадках, визначених правилами внутрішнього контролю; здійсненні разових операцій з грошовими коштами або іншим майном у випадках, визначених правилами внутрішнього контролю; здійсненні підозрілих операцій; наявності сумнівів стосовно достовірності раніше наданих відомостей про особу клієнта [1]. На нашу думку, використання в законодавчих актів термінів «наявність сумнівів» і «підозрілі операції» є не зовсім коректним, незважаючи на те, що законодавець дає визначення останніх як операцій з грошовими коштами або іншим майном, що перебувають у процесі підготовки, здійснення або вже здійснені, стосовно якої у відповідності до критеріїв й ознак, установлених правилами внутрішнього контролю, виникли підозри про її здійснення з метою легалізації доходів, одержаних від злочинної діяльності, або фінансування тероризму.

Заходи з належної перевірки клієнтів, що вживаються організаціями, які здійснюють операції з грошовими коштами або іншим майном, обов'язково включають: перевірку особи та повноважень клієнта й осіб, від імені яких він діє, на підставі відповідних документів; ідентифікацію власника чи особи, яка контролює клієнта – юридичну особу, шляхом вивчення структури власності та управління на підставі засновницьких документів; проведення на постійній основі вивчення ділових відносин та операцій з грошовими коштами або іншим майном, які здійснюються клієнтом, з метою перевірки їх відповідності відомостям про такого клієнта та його діяльність.

До організацій, які здійснюють операції з грошовими коштами або іншим майном (аналог суб'єктів первинного фінансового моніторингу в Україні), за законодавством РУ відносяться:

1) банки, кредитні союзи та інші кредитні організації; професійні учасники ринку цінних паперів; члени біржі; страховики та страхові посередники; організації, що здійснюють грошові перекази, платежі та розрахунки; ломбарди; організації, що проводять лотереї;

2) організації, що надають лізингові послуги; організації, що проводять інші ігри, засновані на ризику; особи, які здійснюють операції з дорогоцінними металами й дорогоцінними каменями; особи, які надають послуги та приймають участь в операціях, пов'язаних з купівлею-продажем нерухомого майна; нотаріальні контори, адвокатські формування та аудиторські організації – при підготовці та укладенні угод від імені клієнтів.

Розділення зазначених організацій на дві підгрупи було зроблено нами не випадково: у першій підгрупі ми розмістили фінансові установи, які також беруть участь у заходах із запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, в Україні [3]; до другої підгрупи – включені установи, які вважаємо доцільним віднести до системи суб'єктів первинного фінансового моніторингу України, що спри-

ISSN 1995-6134

ятиме подальшому вдосконаленню національного антилегалізаційного законодавства.

Окрім повідомлень про вже зазначені підозрілі операції, вищевказані організації повідомляють спеціально уповноважений державний орган також про операції з грошовими коштами або іншим майном, якщо однією із їх сторін є особа, яка постійно проживає, знаходиться чи зареєстрована в державі, що не бере участь у міжнародній співпраці у сфері протидії легалізації доходів, одержаних від злочинної діяльності, та фінансуванню тероризму. Особлива увага на рівні первинного та державного контролю приділяється операціям, якщо однією з їх сторін є: юридична чи фізична особа, що бере участь або підозрюється в участі у терористичній діяльності; юридична чи фізична особа, що безпосередньо чи опосередковано є власником або контролює організацію, яка здійснює чи підозрюється у здійсненні терористичної діяльності; юридична особа, яка знаходиться у власності або під контролем фізичної особи чи організації, які здійснюють або підозрюються у здійсненні терористичної діяльності.

Зазначені положення підтверджують нашу думку про пріоритетність і важливість завдань із запобігання та протидії фінансуванню тероризму.

Детально порядок надання інформації, пов'язаної з протидією легалізації доходів, одержаних від злочинної діяльності та фінансуванням тероризму, регламентується Постановою Кабінету Міністрів РУ від 12.10.2009 р. № 272 [4]. Зазначена інформація (повідомлення) оформлюється у вигляді електронного документа за допомогою автоматизованого комплексу програмних засобів із введення, оброблення та передачі інформації із застосуванням засобів криптографічного захисту інформації та електронної системи передачі інформації, а також завіряється зареєстрованим електронним цифровим підписом у встановленому законодавством порядку. Наприклад, типова форма повідомлення про підозрілу операцію містить таку інформацію: дата повідомлення; відомості про організацію, що здійснює операції з грошовими коштами чи іншим майном; поштова адреса організації; характеристики операції; відомості про юридичну особу, учасника операції (відправника); поштова адреса юридичної (фізичної) особи; відомості про особу, що діє від імені юридичної особи – учасника операції (відправника), або фізичну особу – учасника операції (відправника); відомості про юридичну особу – учасника операції (контрагенте); відомості про особу, що діє від імені юридичної особи – учасника операції (контрагента), або фізичну особу – учасника операції тощо.

Керівництвом Департаменту по боротьбі з податковими, валютними злочинами та легалізацією злочинних доходів при Генеральній прокуратурі (далі – Департаменту) спільно з уповноваженими органами також розроблені та затверджені правила внутрішнього контролю для кожної організації, які здійснюють операції з грошовими коштами або іншим майном, – членів бірж; організацій, що здійснюють діяльність по організації лотерей; операторів, провайдерів поштового зв'язку; професійних учасників ринку цінних паперів та ін. У нашому дослідженні ми подрібніше зупинимося на внутрішньому контролі по протидії легалізації доходів, одержаних від злочинної діяльності, та фінансуванню тероризму нотаріальних контор та адвокатських формувань [5], основною метою яких є недопущення навмисного чи ненавмисного залучення нотаріальних контор чи адвокатських формувань до злочинної діяльності, а завданнями: вжиття заходів належної перевірки клієнтів відповідно до законодавства; виявлення та вивчення бенефіціарних власників, а також джерел походження грошових коштів чи іншого майна, що використовуються при здійсненні операції; виявлення підозрілих операцій; оперативне й систематичне забезпечення керівництва нотаріальних контор чи адвокатських формувань достовірною інформацією та матеріалами, необхідними для прийняття відповідних рі-

ISSN 1995-6134

шень тощо. Операції з грошовими коштами або іншим майном можуть бути визнані підозрілими в таких випадках, як: немотивована відмова в наданні клієнтом необхідних відомостей; стурбованість клієнта питаннями конфіденційності стосовно угоди, що укладається; нехтування клієнтом більш вигідними умовами надання послуг (юридичної допомоги), а також пропозиція клієнта щодо незвичайно високої винагороди; операції клієнта не мають явного економічного сенсу, не відповідають цілям і видам діяльності клієнта, передбаченим його статутними документами чи свідоцтвом про державну реєстрацію та ін.

Що стосується спеціально уповноваженого державного органу, то нині це Департамент. Безпосередньо в Законі РУ «Про прокуратуру» [6] правовий режим діяльності Департаменту не визначений, але він регламентується іншими нормативними актами. У Положенні про Департамент, затвердженому Постановою Президента РУ від 21.04.2006 р. № ПП-331 [7], закріплено два його визначення, як:

1) самостійного спеціалізованого правоохоронного органу при Генеральній прокуратурі РУ, основною метою якого є організація та проведення оперативно-аналітичної, розшукової роботи у сфері боротьби з податковими, валютними злочинами та правопорушеннями і легалізацією злочинних доходів, фінансуванням терористичної діяльності, а також відшкодування економічної шкоди, що спричиняється в результаті скоєння зазначених злочинів;

2) спеціально уповноваженого державного органу з питань протидії легалізації доходів, одержаних від злочинної діяльності, та фінансуванню тероризму. Рішення Департаменту, що прийняті в межах повноважень, установлених законодавством, є обов'язковими для виконання міністерствами, державними комітетами, відомствами, органами державної влади на місцях, підприємствами, установами та організаціями, а також посадовими особами й громадянами.

Ми вважаємо, що завдяки створенню в РУ підрозділу фінансової розвідки прокурорського типу (на відміну від інших країн пострадянського простору – Республіка Білорусь, Республіка Казахстан, Республіка Молдова, Російська Федерації, Україна тощо) забезпечується максимальна послідовність процесуальних дій щодо виявлення та припинення податкових і валютних злочинів, від порушення кримінальної справи до її розгляду в суді, завдяки тісній взаємодії і координації дій Департаменту та його територіальних підрозділів з органами прокуратури всіх рівнів, які розслідують кримінальні справи за злочинами в економічній, податковій сферах і сфері обігу іноземної валюти, а також пов'язаних з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних від злочинної діяльності, та фінансуванням тероризму, а також підтримці за ними державного обвинувачення в суді.

Головою держави також приділяється й увага щодо належного кадрового забезпечення Департаменту. Так, Постановою Президента РУ від 21.04.2006 р. № ПП-331 [7] передбачено, що підрозділи Департаменту комплектуються висококваліфікованими кадрами зі складу фахівців (економістів, юристів, спеціалістів у сфері інформаційних технологій), які мають практичний досвід роботи в системі правоохоронних, контролюючих і наглядових органів, фінансових організацій, мають аналітичне мислення та навики інформаційно-аналітичної роботи, високі морально-вольові, інші професійні та особисті якості, необхідні для роботи у сфері фінансової розвідки. Проте, ми вважаємо, що окрім зазначених вимог потрібно зазначити який самий досвід роботи ці фахівці повинні мати (кількість років), а також відповідний освітньо-кваліфікаційний рівень (на нашу думку, ним має бути спеціаліст або магістр з юридичних, економічних чи технічних наук).

Основними завданнями Департаменту у сфері протидії легалізації злочинних доходів і фінансуванню тероризму є: здійснення контролю за виконанням законодавства про протидію легалізації доходів, одержаних від

ISSN 1995-6134

злочинної діяльності, та фінансуванню тероризму; своєчасне виявлення й нейтралізація можливих каналів і механізмів ухилення, уходу від сплати податків, шляхів формування тіньової економіки, фактів корупції; створення сучасної системи фінансової розвідки; організація та проведення моніторингу за фінансовими, майновими операціями, направленого на виявлення можливих каналів і механізмів легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму; своєчасне інформування відповідних підрозділів правоохоронних органів про виявлені правопорушення для організації кримінального переслідування, вжиття заходів адміністративного впливу; здійснення взаємодії та інформаційного обміну з компетентними органами іноземних держав з питань протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму відповідно до міжнародних зобов'язань і договорів РУ; проведення широкої роз'яснювальної, профілактичної роботи з питань попередження порушень законодавства у сфері протидії легалізації доходів, одержаних від злочинної діяльності; створення й ведення єдиної комп'ютерної бази даних про операції з грошовими коштами та іншим майном, які підлягають відповідно до законодавства про протидію легалізації злочинних доходів контролю, а також організаціях та особах, залучених до цієї злочинної діяльності [7].

З цією метою інформаційно-технологічний відділ Департаменту: здійснює збирання, обробку, зберігання інформації; видає оперативні звітні відомості; здійснює ідентифікацію відправника інформації про операцію, що підлягає обов'язковому контролю, а також контроль ідентичності змісту інформаційного повідомлення; надає інформацію за запитами для подальшого її аналізу до підрозділів Департаменту; здійснює ведення бази за правопорушеннями у сфері протидії легалізації доходів, одержаних від злочинної діяльності тощо [8]. Джерелами для поповнення інформацією єдиної інформаційно-комп'ютерної системи є підрозділи Департаменту на місцях, Центральний банк, міністерства, відомства та інші організації. Про важливість зазначеної системи та рішучість Уряду РУ стосовно протидії економічної злочинності свідчать такі цифри – у 2007 р. на її створення було виділено 964,21 тис. дол. США [9].

Звичайно, що до компетенції Департаменту належать порушення кримінальних справ, організація та проведення дослідчих перевірок за фактами вчинення злочинів і правопорушень у фінансово-економічній, податковій сферах, а також за фактами легалізації доходів, одержаних від злочинної діяльності, та фінансування тероризму. Організація інформаційно-аналітичного забезпечення та координації оперативно-розшукової діяльності, контроль за організацією оперативно-розшукової роботи в територіальних підрозділах також віднесені до функцій Департаменту.

На сьогодні штатна чисельність Департаменту складає 1193 одиниці, у тому числі його територіальних управлінь і відділів – 1096 або 91,9 % (для порівняння штатна: чисельність Державного комітету фінансового моніторингу України складає 338 осіб, з них 163 або 48,2 % – у регіонах [10, с.7]). Отже, керівництвом Департаменту робиться акцент на зміцненні позицій щодо протидії легалізації злочинних доходів і фінансуванню тероризму саме на місцях, що є цілком ґрунтовним та доцільним [11]. До складу центрального апарату Департаменту входять такі підрозділи: зведене інформаційно-аналітичне управління (відділи системного аналізу та планування, оперативного контролю та організаційного забезпечення, узагальнення та звітності); управління по протидії легалізації доходів, одержаних від злочинної діяльності, та фінансуванню тероризму (відділи моніторингу та системного аналізу фінансових операцій, оперативного забезпечення боротьби з легалізацією злочинних доходів і фінансуванням тероризму, інформаційно-технологічний відділ); відділ оперативно-аналітичного забезпечення та координації оперативно-

ISSN 1995-6134

розшукової діяльності (сектор А); відділ дізнання по податковим і валютним злочинам і фактам легалізації злочинних доходів тощо.

Адміністративна відповідальність за порушення законодавства про протидію легалізації доходів, одержаних від злочинної діяльності, та фінансуванню тероризму передбачена у ст.179[3] Кодексу РУ про адміністративну відповідальність [12]. Об'єктивна сторона цього правопорушення передбачає відповідальність за такі дії: 1) ненадання чи порушення строків надання інформації про операції з грошовими коштами або іншим майном, що підлягає повідомленню до спеціально уповноваженого державного органу; 2) невжиття заходів з організації внутрішнього контролю, призупинення операцій з грошовими коштами або іншим майном у встановлених законом випадках чи за приписом спеціально уповноваженого державного органу; 3) неправомірне витребування, одержання чи розголошення відомостей, що містять комерційну, банківську чи іншу охоронювану законом таємницю, у зв'язку з протидією легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом, і фінансуванню тероризму.

Склад злочину «легалізація доходів, одержаних від злочинної діяльності» передбачений у ст.243 Кримінального кодексу РУ [13]. Окремого складу злочину «фінансування тероризму» у кримінальному законі немає, але передбачений в одній з об'єктивних сторін ст.155 «Тероризм» як діяльність, що направлена на забезпечення існування, функціонування, фінансування терористичної організації, підготовку та скоєння терористичних актів, безпосереднє чи опосередковане надання або збирання будь-яких коштів, ресурсів, інших послуг терористичним організаціям чи особам, які сприяють або беруть участь у терористичній діяльності.

Таким чином, в Республіці Узбекистан нормативно-правове забезпечення діяльності суб'єктів, уповноважених протидіяти легалізації доходів, одержаних від злочинної діяльності, та фінансуванню тероризму, є комплексним і всебічним. Підрозділи фінансових розвідок прокурорського типу виключають дублювання певних функцій правоохоронних органів, забезпечують максимальну дієвість та ефективність такої системи, при цьому їх регіональні підрозділи мають посідати провідне місце в цих заходах. Зазначені переваги мають бути обов'язково враховані в національному законодавстві.

ЛІТЕРАТУРА

1. Закон Республики Узбекистан «О противодействии легализации доходов, полученных от преступной деятельности, и финансированию терроризма» : от 26.08.2004 г., № 660-II // Собрание законодательства Республики Узбекистан. – 2004. – № 43. – Ст. 451.

2. Буткевич С. А. Щодо запобігання та протидії фінансуванню тероризму / С. А. Буткевич // Право і безпека. – 2009. – № 1. – С. 55–60.

3. Закон України «Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом» : від 28.11.2002 р., № 249-IV // ВВР України. – 2003. – № 1. – Ст. 2.

4. Постановление Кабинета Министров Республики Узбекистан «О совершенствовании порядка предоставления информации, связанной с противодействием легализации доходов, полученных от преступной деятельности, и финансированию терроризма» : от 12.10.2009 г., № 272 // Собрание законодательства Республики Узбекистан. – 2009. – № 42. – Ст. 450.

5. Постановление Министерства юстиции Республики Узбекистан, Департамента по борьбе с налоговыми, валютными преступлениями и легализацией преступных доходов при Генеральной прокуратуре Республики Узбекистан «Об утверждении правил внутреннего контроля по противодействию легализации доходов, полученных от преступной деятельности, и финансированию терроризма в нотариальных конторах и адвокатских формированиях» : от 13.10.2009 г., № 10 //

ISSN 1995-6134

Собрание законодательства Республики Узбекистан. – 2009. – № 43. – Ст. 461.

6. Закон Республики Узбекистан «О прокуратуре» : от 09.12.1992 г., № 746-XII // Ведомости Верховного Совета Республики Узбекистан. – 1993. – № 1. – Ст. 9.

7. Постановление Президента Республики Узбекистан «О мерах по усилению борьбы с преступлениями в финансово-экономической, налоговой сфере, с легализацией преступных доходов» : от 21.04.2006 г., № ПП-331 // Собрание законодательства Республики Узбекистан. – 2006. – № 18. – Ст. 147.

8. Постановление Кабинета Министров Республики Узбекистан «О мерах по созданию в Департаменте по борьбе с налоговыми, валютными преступлениями и легализацией преступных доходов при Генеральной прокуратуре Республики Узбекистан единой информационно-компьютерной сети» : от 23.06.2006 г., № 123 // Собрание законодательства Республики Узбекистан. – 2006. – № 25–26. – Ст. 236.

9. Постановление Кабинета Министров Республики Узбекистан «Об утверждении технико-экономического расчета проекта «Создание единой информационно-компьютерной сети Департамента по борьбе с налоговыми, валютными преступлениями и легализацией преступных доходов при Генеральной прокуратуре Республики Узбекистан» : от 12.12.2007 г., № 253 // Собрание законодательства Республики Узбекистан. – 2007. – № 50–51. – Ст. 516.

10. Звіт Державного комітету фінансового моніторингу України за 2008 рік. – К., 2008. – 48 с.

11. Буткевич С. А. Щодо підвищення ефективності фінансового моніторингу на регіональному рівні / С. А. Буткевич // Проблемы развития финансовой системы Украины в условиях глобализации : материалы Междунар. науч.-практ. конф. (г. Симферополь, 25–28 марта 2009 г.). – Симферополь : Центр стабилизации, 2009. – С. 28.

12. Кодекс Республики Узбекистан об административной ответственности // Ведомости Верховного Совета Республики Узбекистан. – 1995. – № 3.

13. Уголовный кодекс Республики Узбекистан // Ведомости Верховного Совета Республики Узбекистан. – 1995. – № 1.

Буткевич С. А. Досвід Республіки Узбекистан по протидії легалізації доходів, одержаних від злочинної діяльності, та фінансуванню тероризму / С. А. Буткевич// Форум права. – 2010. – № 1. – С. 38–44 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbuv.gov.ua/e-journals/FP/2010-1/10bcatft.pdf

Розглянуті законодавство та система органів Республіки Узбекистан, які вживають заходи по боротьбі з відмиванням злочинних доходів і фінансуванням тероризму, а також відповідальність за порушення антилегалізаційного законодавства.

***

Буткевич С.А. Опыт Республики Узбекистан по противодействию легализации доходов, полученных от преступной деятельности, и финансированию терроризма

Рассмотрено законодательство и система органов Республики Узбекистан, которые принимают меры по борьбе с отмыванием преступных доходов и финансированием терроризма, а также ответственность за нарушение антилегализационного законодательства.

***

Butkevich S.A. The Experience of the Republic of Uzbekistan on Counteraction to Legalization of the Incomes Received from Criminal Activity and Financing of Terrorism

The legislation and system of bodies of the Republic of Uzbekistan which take of a measure on counteraction to laundering of criminal incomes and financing of terrorism, and also the responsibility for infringement anti-legalization legislations are considered.